

មេរៀនសង្ខេបស្តីអំពីប្រវត្តិវិវឌ្ឍន៍នៃចលនាបដិវត្តកម្ពុជា

ដែលដឹកនាំដោយបក្សក្រុមយុវស្តីស្តីកម្ពុជា

សេចក្តីសង្ខេប

១. សេចក្តីសង្កេតលើការវិភាគនិងសេចក្តីពន្យល់របស់បក្សយើងបង្ហាញពីទំនាស់នៅក្នុង ក្របខណ្ឌនៃបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិប្រជាធិបតេយ្យ ហើយនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការវិភាគអំពីការ ប្រឆាំងទាំងនោះ ក៏ចេញជា(បញ្ហា)យ៉ាងច្បាស់អំពីវិធានការ ឬមាតិកាស្នើសុំដើម្បីយកជ័យជំនះ។ លើសពីនេះទៀត ការវិភាគ បានឱ្យយើងមើលឃើញពីទំនាស់នៅក្នុងបដិវត្តន៍សង្គមនិយមនៅក្នុង ពេលបច្ចុប្បន្ន និងក្នុងអំឡុងពេលនេះក៏បានធ្វើឱ្យមាតិកាត្រឹមត្រូវដើម្បីយកជ័យជំនះ។

២. ការសង្កេតលើមាតិកាអនុវត្តន៍របស់យើងនៅក្នុងបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិប្រជាធិបតេយ្យ រហូតមកដល់ពេលនេះ ធ្វើឱ្យយើងមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់និង ដកស្រង់បទពិសោធន៍ពីការដឹកនាំ របស់យើង ថាធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីឈ្នះនិងមិនឱ្យបរាជ័យនៅក្នុងបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ដោយគ្មានការ ងាកចេញឆ្ងាយពេកពីមតិដើមទេ។

ខ្លឹមសារនៃឯកសារ

ឯកសារនេះគឺជាសេចក្តីសង្ខេបនៃចលនាស្នើសុំបដិវត្តរបស់ប្រជាជនយើងចំនួន ២០០០ឆ្នាំ មកហើយ។ សេចក្តីសង្ខេបនៃទស្សនវិស័យៗបានចងក្រងតាមទ្រឹស្តីនៃការបង្រៀនខាងសង្គម និង ការបង្រៀនរបស់ ម៉ាក្ស និង លេនីន (តាមន័យរបស់ ម៉ាក្ស-លេនីន) និងតាមទ្រឹស្តីអំពីការតស៊ូ របស់ប្រជាជន ដោយឈរលើមូលដ្ឋានដែលមានន័យថាប្រជាជនជាអ្នកបង្កើតប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ប្រជាជនតស៊ូពុះពារជាមួយនឹងធម្មជាតិដែលនៅជុំវិញខ្លួនរបស់គេ។ ប្រជាជនចាប់ផ្តើមតស៊ូវិញ្ញាៈ ប្រឆាំងនឹងវិញ្ញាៈជិះជាន់។ ការចងក្រងឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រ ដោយផ្អែកលើគោលដំហែរថា ប្រជាជនជាអ្នកបង្កើតប្រវត្តិសាស្ត្រ គឺជាគោលដំហែរ ម៉ាក្ស-លេនីន គឺខុសគ្នាអំពីគោលដំហែរ របស់អ្នកដឹកនាំម្នាក់ៗដែលនិយាយថាខ្លួនជាអ្នកបង្កើតប្រវត្តិសាស្ត្រ។

ឯកសារបកប្រែ
TRANSLATION/TRADUCTION
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 20-May-2011, 09:13
CMS/CFO: Ly Bunloun

ទីពីរឯកសារនេះត្រូវបានចងក្រងតាមទ្រឹស្តីនៃការតស៊ូជាក់ស្តែងរបស់ប្រជាជន ដើម្បី បង្ហាញថាបក្សរបស់យើងដឹកនាំការតស៊ូត្រឹមត្រូវទៅតាមស្ថានភាពជាក់លាក់។ ដូច្នេះខ្លឹមសារនៃ ឯកសារ (គឺថា) យើងបង្ហាញដើម្បីឱ្យដឹងច្បាស់អំពីហេតុនិងផល។ យើងមិនចាត់ទុកវាជា រូបមន្តទេ ប៉ុន្តែយើងកំណត់សម្គាល់ការពន្យល់របស់យើងឱ្យបានច្បាស់។

បញ្ហានេះគឺជាបញ្ហាដ៏សំខាន់ ដែលយើងត្រូវក្តាប់ក្នុងដៃរបស់យើងនូវតម្លៃនៃការដឹកនាំ របស់បក្សយើង។ យើងត្រូវវិភាគដោយខ្លួនឯង ថាតើយើងបានមកដល់ត្រឹមណាហើយ យើងត្រូវ ធ្វើអ្វីទៀត។ នេះគឺជាចំណុចសំខាន់ដែលយើងត្រូវសិក្សាឱ្យបានច្បាស់។

កំណត់សំគាល់៖ ជំពូកទី ១ មិនត្រូវបានលើកមកពន្យល់ទីនេះទេ។

ជំពូកទី ២

អំពីបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិប្រជាធិបតេយ្យ

មានចំណុចមួយចំនួននៅក្នុងបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិប្រជាធិបតេយ្យដែលយើងត្រូវសិក្សា។

បញ្ហាការវិភាគរកទំនាស់នៅក្នុងសង្គមកម្ពុជា៖ ដើម្បីវិភាគរកទំនាស់ នៅក្នុងសង្គមកម្ពុជា យើងបានដោះស្រាយបញ្ហាមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ៖

-យើងត្រូវតែរកឱ្យយើញនូវទំនាស់ប្រឆាំង និងត្រូវរកការប្រឆាំងស្តាប់របស់ឱ្យយើញ។ ការវិភាគនេះ គឺជាបញ្ហាដែលនាំឱ្យមានការភាន់ច្រឡំអំពីប្រវត្តិនៃបក្សរបស់យើង យើងមិនអាច សម្រេចបានដោយងាយស្រួលនោះទេ។

យើងនិយាយថាយើងបានបង្កើតបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិប្រជាធិបតេយ្យ ពីព្រោះការវិភាគបាន បង្ហាញថា ទំនាស់ប្រឆាំងនៅក្នុងប្រទេសរបស់យើងមានពួកម្ចាស់ដីសក្តិភូមិ (នៅក្នុង) ហើយនៅ ខាងក្រៅប្រទេសគឺមានពួកចក្រពត្តិនិយម។

នៅក្នុងបក្សរបស់យើង សមមិត្តមួយចំនួននិយាយថាបញ្ហានេះមិនមែនដូច្នោះទេ ហើយនៅ
លើឆាកអន្តរជាតិក្នុងពិភពលោកក៏មានមិត្តមួយចំនួននិយាយថា នេះមិនមែនដូច្នោះដែរ។

I. ខ្ញុំសូមប្រាប់សមមិត្តអំពីបញ្ហាខ្លះដែលយើងត្រូវតែតស៊ូពុះពារ ដូចខាងក្រោមនេះ៖

-អា ស៊ីវ ហេង វាបាននិយាយថាគ្មានការតស៊ូវណ្ណៈទេ។ សីហនុ អាចដឹកនាំបាន។ ដូច្នោះ
នៅក្នុងជួរក៏មានការប្រឆាំងបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិប្រជាធិបតេយ្យដែរ។

លេខ ២ (ដូចចំណុច ១). តាមឯកសារដែលយើងបានរកឃើញនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៦។ តាម
ចម្លើយរបស់ ភិន (តូច ភឿន) ក្រុមមួយក្នុងចំណោមពួកគេបានតស៊ូប្រឆាំងបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិ
ប្រជាធិបតេយ្យ បានប្រឆាំងនឹងការវិភាគរកទំនាស់របស់បក្សយើង។ នេះគឺសកម្មភាព អាភិន និង
បក្សពួករបស់វា។ បន្ទាប់មកមានអាយ៉ា (ន័យ សារ៉ាន់) និងពួកអាមនុស្សដទៃទៀត។ ពួកវាបាន
ប្រឆាំងនឹងការវិភាគរកទំនាស់របស់បក្សយើង។

ពួកវាបាននិយាយថាវាជាការចាំបាច់ យើងត្រូវរស់នៅជាមួយគ្នានៅក្នុងពិភពលោក (មាន
ន័យថារស់ នៅជាមួយបក្សផ្សេងៗទៀតដូចជារៀតណាមជាដើម) និងរស់នៅជាមួយសីហនុនៅ
ក្នុងប្រទេស។ ដូច្នោះ យើងមិនត្រឹមតែវិភាគអំពីការប្រឆាំងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតស៊ូពុះពារនិង
រាយការណ៍ពីការប្រឆាំងផងដែរ។ បើការវិភាគរបស់យើងបរាជ័យ យើងនឹងមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំង
ជាងកុម្មុយនីស្តនៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ីទៅទៀត។ ប៉ុន្តែការវិភាគរបស់យើងបានជ័យជំនះ ពី
ព្រោះការវិភាគរបស់យើងត្រូវបានឯកភាពទាំងស្រុង ដោយសារកម្មាភិបាលរបស់យើងភាគច្រើន
គឺមានការប្រឆាំងស្តាប់រស់ជាមួយខ្លាំង។ ពួកខ្លាំងបានព្យាយាមកម្ទេចកម្មាភិបាលរបស់យើង
ជានិច្ច។ ចំពោះខាងពួក(ក្រុម)ខ្លាំង ពួកវាមានអាកប្បកិរិយាប្រឆាំងផងដែរ ប៉ុន្តែតាមពិតវាគេ
អាចរស់នៅជាមួយ សីហនុ។ អាភិន និងពួកអាមនុស្សដទៃទៀត ក៏អាចរស់នៅជាមួយសីហនុ
បានដែរ។ ពួកមនុស្សខ្លះផ្សេងទៀតហាក់ដូចជាមានទំនាស់ (ជាមួយសីហនុ) ប៉ុន្តែតាមពិតពួកវា
មានទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដែលបានមកវាយប្រហារបក្សរបស់យើង។ /នេះស្ទើរតែអាចយកធ្វើជា
សំអាងបាន ចំពោះក្រុមប្រជាជន និងទំនាក់ទំនងរបស់វាជាមួយរៀតណាម។]

នៅលើពិភពលោកតាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៥ មកមានអ្នកខ្លះមិនឯកភាពថាសង្គមកម្ពុជាត្រូវបាន
បែងចែកវណ្ណៈច្បាស់លាស់ហើយទេ។ សូម្បីតាំងពីឆ្នាំ ១៩៦៥ គេនៅតែមិនឯកភាពថាសង្គម
កម្ពុជា មានបែងចែកវណ្ណៈទេ។ ពួកវាមានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់ វាគ្រាន់តែនិយាយមួយម៉ាត់អ្នក
ផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងប្រទេសស្តាប់វា។ នេះមានន័យថានៅក្រៅប្រទេស យើងត្រូវតែតស៊ូ។

លើសពីនេះ មានទ្រឹស្តីមួយនិយាយថាអ្នកមូលធននិយមជាតិ ក៏អាចដឹកនាំបដិវត្តន៍បាន។

ដូច្នេះយើងត្រូវតស៊ូដើម្បីវិភាគសង្គមរបស់យើងឱ្យបានច្បាស់លាស់។

លេខ ២. យើងបានសម្រេចយ៉ាងច្បាស់លាស់អំពីខ្លាំងរបស់បដិវត្តន៍។

លេខ ៣. យើងបានសម្រេចយ៉ាងច្បាស់លាស់អំពីអ្វីជាកម្លាំងបដិវត្តន៍។ យើងបានអនុវត្ត
ខ្លឹមសារ និងបានអនុវត្តកម្លាំងទាំងនេះច្បាស់លាស់។ បើយើងមិនបានអនុវត្តកម្លាំងឱ្យបានត្រឹម
ត្រូវទេ យើងនឹងមិនបានឈ្នះចម្បាំងទេ។ កម្លាំងកម្មករ កសិករជាកម្លាំងមូលដ្ឋាន។ បន្ទាប់មក
មានវណ្ណៈគហបតីនិងពួកអ្នកមូលធននិយមជាតិមួយចំនួនតូចដែលបានដើរតាមបដិវត្តន៍។

ជាក់ស្តែងយើងមិនបានពឹងផ្អែកតែកម្លាំងកម្មករទេ។ កម្មករជាកម្លាំងឈានមុខ ប៉ុន្តែតាម
ជាក់ស្តែងពួកគេមិនបានក្លាយជាកម្លាំងឈានមុខទេ តាមជាក់ស្តែងមានតែកសិករប៉ុណ្ណោះ។

ដូច្នេះយើងមិនបានចម្លងពីអ្នកណាទេ គឺយើងបានវិភាគសង្គមរបស់យើងបានត្រឹមត្រូវ
ហើយយើងបានកសាងមាគ៌ារបស់យើងតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។ នេះគឺជាបទពិសោធន៍មួយ
ដែលបក្សទ័រទៀតសង្កេតឃើញផងដែរ។ ប្រសិនបើប្រទេសកសិកម្មខិនថយ យកកម្មករ
មកធ្វើជាកម្លាំងប្រយុទ្ធនឹងខ្លាំង គេនឹងមិនទទួលជោគជ័យទេ។

សូម្បីតែបច្ចុប្បន្ននេះប្រទេសខស្សាហកម្មធុនធំដែលចង់ធ្វើការតស៊ូ ពួកគេត្រូវតែលើក
កំពស់វណ្ណៈកសិករ ដែលអាចប្រយុទ្ធនឹងពួកកងជីវពល។ យើងអាចពឹងផ្អែកពួកគេជាកម្លាំង
ទ័ពបាន។ ប៉ុន្តែចំពោះមុខ គេត្រូវតែឈរលើវណ្ណសិរ្សកម្មករ ហើយគេអាចឈ្នះការតស៊ូ ពីព្រោះ
វណ្ណសិរ្សកម្មករ គឺជាកម្លាំងឈានមុខប្រសើរជាងគេបំផុត។

ដើម្បីធ្វើបដិវត្តន៍ត្រូវតែរៀបចំកម្លាំងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីអាចយកជ័យជំនះបាន។ ដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមត្រូវតែរៀបចំកម្លាំងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ដើម្បីវាយយកទីតាំងមួយ ឬពិរបាន កងកម្លាំងត្រូវតែរៀបចំកម្លាំងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ទើបយកជ័យជំនះទាំងស្រុងបាន។ រៀបចំកម្លាំងសម្ព័ន្ធកម្មករ-កសិករ ឱ្យបានរឹងមាំ ហើយ(បន្ទាប់មក)ត្រូវប្រមូលកម្លាំងវណ្ណៈផ្សេងៗទៀតអាចសម្រេចបាន។ កាលណាយើងមានកម្លាំងសម្ព័ន្ធកម្មករ-កសិករ ដូច្នោះ សីហនុ និង ប៉ែន នុត ក៏បានមកចូលរួមជាមួយយើង។ បើយើងមិនមានកម្លាំងសម្ព័ន្ធកម្មករ-កសិករនោះទេយើងនឹងមិនអាចប្រមូលកម្លាំងទាំងនោះបានដែរ។ ទោះបីគេមិនចង់ចូលរួមជាមួយយើងក៏ដោយ នៅពេលព្យុះមកដល់គេត្រូវតែចូលមកជ្រកជម្រករបស់យើង។ នេះដោយសារយើងបានរៀបចំជម្រករបស់យើងរួចជាស្រេច។

ចំពោះសមរម្យសេដ្ឋកិច្ចក៏ដូចគ្នាដែរ យើងត្រូវតែរៀបចំកម្លាំងឱ្យបានត្រឹមត្រូវនិងរឹងមាំ។ ប្រសិនបើការរៀបចំមិនបានត្រឹមត្រូវទេ កម្លាំងក៏មិនបានរឹងមាំដែរ។ ប្រសិនបើយើងមិនបានធ្វើដូច្នោះទេ នោះយើងនឹងមិនមានទឹកដី ឬសេដ្ឋកិច្ចទេ។ ដើម្បីសម្រេចបាន ៣តោនក្នុងមួយហិកតា និង ៦តោនមួយហិកតា វាចាំបាច់ត្រូវតែរៀបចំកម្លាំងឱ្យបានត្រឹមត្រូវឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព និងឱ្យបានរឹងមាំ។ រឹងមាំទីនេះ (ខ្ញុំ) ចង់មានន័យថា គុណភាពនៃកម្លាំងត្រូវតែខ្ពស់ ហើយចំនួនត្រូវឱ្យបានចំនួនច្រើន ប៉ុន្តែក្រោយមកទៀតចំនួនគឺជាទីពឹងទេ គុណភាពទើបសំខាន់។

កម្មវិធីអនុវត្តរបស់យើងគឺថា យើងលើកំពស់គ្រប់យ៉ាង តាមលក្ខណៈទម្រង់ការតស៊ូចេញមុខ ចេញមុខពាក់កណ្តាល និងសម្ងាត់ពាក់កណ្តាល ដោយយកការសម្ងាត់ជាមូលដ្ឋាន។

បញ្ហានេះគឺសម្រាប់កម្មាភិបាលដែលបានអនុវត្តរួចហើយ ត្រូវសិក្សាដើម្បីឱ្យគេបង្កើនជំនឿទុកចិត្ត។ កម្មាភិបាលធ្វើត្រូវតែសិក្សាផងដែរ។ លើសពីនេះទៀត នេះគឺជាបទពិសោធន៍សំរាប់ពិភពលោកខាងក្រៅផងដែរ។

មាតិកានៃសង្គ្រាមប្រជាជនរបស់យើង គឺត្រូវដើរតាមគោលជំហរឯករាជ ម្ចាស់ការ ខ្លួនទីពីរខ្លួនដែលត្រូវតែរៀនសូត្រឡើងវិញ ដើម្បីកសាង និងពង្រឹង ព្រមទាំងយោសនាគោលជំហរនេះ

ដែលយើងមានស្រាប់ ម្តងហើយម្តងទៀត ដើម្បីកសាងកម្មាភិបាលបន្ថែមទៀតតាមគោលជំហរ ដែលបានពង្រីកនេះ។

នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៨-៦៩ យើងបានជម្រុញសង្គ្រាមប្រជាជន វាជាបទពិសោធន៍ល្អបំផុត ។

១. វាបាននាំឱ្យយើងពង្រឹងនិងលក់ដំគោលជំហរឯករាជ និងម្ចាស់ការរបស់យើង។

២. វាបាននាំយើងការពារ ពង្រឹង និងយោសនាកម្លាំងរបស់យើង។ គ្មានដកបទ ពិសោធន៍ គ្មានសង្គ្រាមពីឆ្នាំ ១៩៦៨-៦៩ ដល់ឆ្នាំ ១៩៧០ យើងអាចជួបប្រទះនឹងគ្រោះថ្នាក់ ពីព្រោះគ្មាន សង្គ្រាមពីឆ្នាំ ១៩៦៨-៦៩ យើងគ្មានបទពិសោធន៍អំពីឯករាជម្ចាស់ការទេ យើងអាចធ្លាក់ទៅក្នុង មធ្យោបាយនៃសម័យការតស៊ូប្រឆាំងនឹងបាំង។ ទោះបីវាជាការពិតថា យើងមានមាតិកា ឯករាជ ម្ចាស់ការ និងខ្លួនទីពីងខ្លួន យើងមិនទាន់ដកបទពិសោធន៍បាន។ ដូច្នេះការដកបទពិសោធន៍របស់ យើងជាបន្តរវាងឆ្នាំ ១៩៦៨-៦៩ បានពង្រឹងគោលជំហររបស់យើង។ ចំពោះសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹង ចក្រពត្តិអាមេរិក យើងគ្រាន់តែជម្រុញវាប៉ុណ្ណោះ ពីព្រោះយើងមានទុនពីឆ្នាំ ១៩៦៨-៦៩ ស្រាប់ ហើយ ។

-យើងមានទុនជាគោលជំហររបស់យើង។

-យើងមានទុនជាកម្លាំងទ័ព។

ទោះជាយ៉ាងណាក្តី កត្តាកម្លាំងគឺជាកត្តាទីពីរ កត្តាគោលជំហរទើបជាកត្តាមូលដ្ឋាន។

យើងលើកបញ្ហានេះដើម្បីកសាងបក្សយើង និងកសាងយុទ្ធសាស្ត្រ យុទ្ធនារីរបស់យើង បន្ថែមទៀត។

ឥឡូវនេះយើងបានចូលដល់សម័យរុងរឿងខ្លះៗហើយ។ ប្រសិនបើយើងមិនដើរតាមគោល ជំហរ ឯករាជ ម្ចាស់ការ និងខ្លួនទីពីងខ្លួនទេ គេអាចកម្ទេចយើងដោយគ្រាប់ធញ្ញាតិ គ្រាប់កាំភ្លើង និងដោយសម្ភារៈផ្សេងៗទៀតបានដោយងាយ។ នៅក្នុងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ យើងត្រូវប្រើអ្វីដែល ចាំបាច់ យើងមិនត្រូវប្រើអ្វីដែលមិនចាំបាច់ទេ។ ជាពិសេសចំពោះកម្មាភិបាលដែលមិនអាចឆ្លង

អន្តរកាលបាន ត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ និងអប់រំពួកគេ ដើម្បីបំបាក់បំបែន គោលជំហរឯករាជ ម្ចាស់ការឱ្យបានជាប់។

ដោយសង្ខេប យើងវិភាគតាមន័យបដិវត្តសមុប្បាទ (ហេតុនិងផល) និងលើកកំពស់មាតិកា ហេតុនិងផល។ យើងមិនគ្រាន់តែយករូបមន្តចាស់ ឬអនុវត្តតាមរូបមន្តចាស់ទេ។

ឧទាហរណ៍: តើយើងយកទម្រង់ការតស៊ូដោយសម្ងាត់ជាមូលដ្ឋានដូចម្តេច? នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៦៥ ប្រជាជនមួយចំនួនបានប្រាប់យើងថា បើយើងយកទម្រង់ការតស៊ូដោយសម្ងាត់ជាមូលដ្ឋាន វានឹងធ្វើឱ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់កម្លាំងបដិវត្តន៍។ គេនិយាយថានៅពេលដែលយើង បានពង្រីកកម្លាំងឱ្យ បានរឹងមាំ វាអាចឱ្យយើងការពារកម្លាំងរបស់យើងបាន ប៉ុន្តែយើងត្រូវមានការពន្យល់ដែលយើង ត្រូវតែយកការតស៊ូដោយសម្ងាត់ជាមូលដ្ឋាន។

ឯកសារនេះកត់សម្គាល់ និងដោះស្រាយចំណុចមួយចំនួនដែលមិនទាន់ច្បាស់នៅឡើយ ទាំងនៅក្រៅ និងនៅក្នុងប្រទេស។

ជំពូកទី ៣

ស្តីអំពីបដិវត្តន៍សង្គមនិយមនិងការកសាងសង្គមនិយម

នៅក្នុងជំពូកទី ៣, ផ្នែកវិភាគ យើង(នឹង)វិភាគដូចតទៅនេះ៖

ការវិភាគទី ១៖ ភារកិច្ចការពារជាតិ

ប្រទេសរបស់យើងមិនមានឯករាជ។ នៅគ្រប់វិស័យ --វិស័យយោធា វិស័យនយោបាយ វិស័យសេដ្ឋកិច្ច វិស័យវប្បធម៌ និងវិស័យសង្គមកិច្ច--យើងមានឯករាជ។

ប៉ុន្តែតើមានស្ថានភាពទំនាស់ឬទេ? មាន គឺខ្លាំងបរទេសនៅតែរកគម្រាមកំហែងយើង។ ខ្លាំងផ្ទៃក្នុង នៅតែរកឧបាយកលបំផ្លាញយើង។

ទាំងខ្លាំងបរទេសនិងខ្លាំងផ្ទៃក្នុងរកវាយយើង គេធ្លាប់បានវាយយើងរួចមកហើយ គេរកវិធី ដើម្បីវាយយើងម្តងទៀត។

ដូច្នោះយើងរៀបចំភារកិច្ចការពារជាតិ ដើម្បីយើងម្ចាស់ការលើការទាំងនេះបាន ហើយ យើងមិនត្រូវភ្លេចភារកិច្ចនេះទេ។ ទោះបីយើងកត់សម្គាល់ភារកិច្ចតាមរបៀបនេះផង យើងនៅ តែភ្លេច លុះត្រាតែយើងកត់ទុកម្តងហើយម្តងទៀត ទើបមិនអាចភ្លេចបាន។ យើងបានកត់ត្រាទុក ម្តងទៀតនៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

នៅក្នុងពិភពលោក (ខាងក្រៅ) គេមិនកំណត់ភារកិច្ចការពារប្រទេសរបស់គេទេ។

ការវិភាគទី ២៖ កិច្ចការនៃការបន្តបដិវត្តន៍សង្គមនិយម។

ការវិភាគរបស់យើងមានដូចខាងក្រោម៖

- យើងបានរំដោះកម្លាំងប្រជាជនទាំងស្រុង។
- យើងបានកម្ទេចខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្មចាស់ទាំងស្រុង។
- រៀបចំកសាងខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្មថ្មី។
- ប្រព័ន្ធសមូហភាពកាន់តែរឹងមាំនិងរីកដុះដាលកាន់តែច្រើនឡើង។
- គ្មានការចាយវាយរូបិយប័ណ្ណទេ។
- មាតិកាជីវិត(ដំណើរការ)យ៉ាងត្រឹមត្រូវដូចបានកំណត់។

មានការប្រឆាំងជាមូលដ្ឋាន និងការប្រឆាំងធំៗ ដែលយើងបានដោះស្រាយរួចដូចខាង ក្រោមនេះ៖

- យើងបានដោះស្រាយជាមូលដ្ឋាននូវទំនាស់រវាងក្រុងនិងជនបទ។ បើសិនមានទំនាស់ ខ្លះ ទំនាស់ទាំងនោះជាទំនាស់បន្ទាប់បន្សំ មិនមែនជាទំនាស់មូលដ្ឋានទេ។
- យើងបានដោះស្រាយជាមូលដ្ឋាននូវទំនាស់រវាងកម្មាភិបាលនិងមហាជន។ យើងដោះ ស្រាយជាមូលដ្ឋាននូវទំនាស់នេះ...ចំពោះកម្មាភិបាលនៅក្នុងនិងនៅក្រៅបក្ស កម្មាភិបាលកំរិតខ្ពស់ និងកម្មាភិបាលកំរិតទាប។ល។ នៅមានការប្រឆាំងនឹងអំណាចផ្តាច់ការនិយម យោធានិយម

ការវិយាធិបតេយ្យនិយម ឬក៏នៅមានកម្មាភិបាលកំពុងអនុវត្តរបបមួយទៅលើប្រជាជន នៅគ្រប់
ទីកន្លែង។ មានទំនាស់បន្ទាប់បន្សំដែលត្រូវតែដោះស្រាយតទៅទៀត ប៉ុន្តែទំនាស់ទាំងនោះមិនមែន
ជាទំនាស់មូលដ្ឋានទេ។

-យើងបានដោះស្រាយទំនាស់រវាងកម្មករនិងកសិករផងដែរ។

-យើងបានដោះស្រាយជាមូលដ្ឋាននូវទំនាស់រវាងផលិតករ ដែលធ្វើការងារដោយកម្លាំង
និងផលិតករដែលធ្វើការងារដោយគំនិត។ នៅមានអតីតវណ្ណៈកខ្វក់ខ្លះ យើងនឹងដោះស្រាយបញ្ហា
នេះជាបន្តទៅទៀត។

ដូច្នេះដំណើររបស់យើងឥឡូវនេះនៅវែងណាស់។

ក្រៅពីនេះតើនៅមានទំនាស់ផ្សេងៗទៀតទេ? គឺនៅមានទំនាស់រវាង (យើងនិង?) វណ្ណៈ
ដើមដែលនៅជាប់កាកសំណល់ពីសង្គមចាស់។ ទាំងនេះគឺស្តែងចេញជាគោលជំហរ អាកប្បកិរិយា
ប្រយោជន៍ស្ថានភាព ក្នុងន័យសម្ភារ ឬក្នុងន័យការងារ។ ទាំងអស់នេះដោយសារយើងមិនទាន់បាន
សម្រេចសង្គមនិយមបរិសុទ្ធ។ នេះជាហេតុដែលយើងត្រូវបន្តកិច្ចការបដិវត្តន៍សង្គមនិយមថែម
ទៀត។ នៅមានការប្រយុទ្ធរវាងសមូហភាព និងឯកជន រវាងប្រយោជន៍ស្ថានភាព និងសមូហភាពនៅ
ក្នុងបក្ស និងក្នុងចំណោមប្រជាជន។ ដូច្នេះយើងត្រូវបន្តបដិវត្តន៍សង្គមនិយម ដើម្បីឱ្យសមូហភាព
កាន់តែរឹងមាំនិងរីកដុះដាល ហើយផ្ទុយទៅវិញប្រយោជន៍ស្ថានភាពកាន់តែបាត់បង់ទៅ ដើម្បីកុំឱ្យវា
អាចត្រឡប់មកវិញបាន។

ឧទាហរណ៍ (ប្រសិនបើ) ប្រជាជនខ្លះស្បៀងអាហារនិងទឹកផឹក ហើយយើងបោះបង់
ប្រជាជនចោល ពួកគេត្រឡប់ទៅរកកម្មសិទ្ធិឯកជនវិញ នេះមានន័យថាយើងមិនមែនកំពុងធ្វើ
បដិវត្តន៍សង្គមនិយមទេ។

ឧទាហរណ៍ (បើ)យើងជ្រើសរើសប្រជាជនតែពួកប្រវត្តិវណ្ណៈកណ្តាល (ឬ)ស្រទាប់ខ្ពស់
ឱ្យធ្វើកម្មាភិបាល នោះមានន័យថាយើងមិនមែនកំពុងធ្វើបដិវត្តន៍សង្គមនិយមទេ។ ហើយមួយ
រយៈពេលក្រោយមក ប្រព័ន្ធឯកជន ប្រព័ន្ធមូលធននិយមនឹងត្រឡប់មកវិញ។

ដើម្បីសង្ខេបឡើងវិញ យើងបានវិភាគទំនាស់ និងបានកំណត់ការពន្យល់ថា ហេតុអ្វីបានជា យើងត្រូវតែបន្តបដិវត្តន៍សង្គមនិយម តាមរយៈការពន្យល់ទាំងនេះ យើងពង្រឹងគោលជំហររបស់ យើង មិនទុកឱ្យមានការភាន់ច្រឡំរវាងប្រយោជន៍ស្ថេរ និងប្រយោជន៍រួមទេ។ ប្រយោជន៍រួមគឺជា ស្នូលនៃបដិវត្តន៍សង្គមនិយម។ ប្រយោជន៍ស្ថេរគឺជាស្នូលនៃវណ្ណៈមូលធននិយម។

ការវិភាគទី ៣. ភារកិច្ចកសាងសង្គមនិយម

ឥឡូវនេះកម្លាំងបង្កបង្កើតផលនៃប្រជាជនត្រូវបានរំដោះបានហើយ តើយើងត្រូវធ្វើអ្វី ទៀត? តើម្ចាស់ដែលកាន់បានរំដោះហើយនេះគួរដើរផ្លូវណា? ប្រសិនបើគេដើរផ្លូវចាស់គឺដូចផ្លូវ ពួកមូលធននិយម។ ដូច្នោះ គេត្រូវតែដើរតាមទិសដៅសង្គមនិយមដែលយើងហៅថាការកសាង សង្គមនិយម។ នោះជាមូលហេតុដែលយើងត្រូវអនុវត្តសមូហភាវូបនីយកម្ម និងការរៀបចំ សហករណ៍តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៣ ហើយបានបន្តអនុវត្តក្រោយពីការរំដោះបាន។ (យើង)បានប្រមូល កម្លាំងដើម្បីកសាងប្រទេស តាមទិសដៅសមូហភាព។ ប្រសិនបើកិច្ចការនេះមិនបានសម្រេចទេ ពួកវណ្ណៈជិះជាន់ នឹងត្រឡប់មកវិញជាមិនខាន។

ការពន្យល់មួយផ្សេងទៀតគឺថា បើយើងកសាងប្រទេសដោយឈរលើសមូហភាព យើង អាចកសាងបានឆាប់រហ័ស។ យើងបានឃើញមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងលឿនក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំនេះ ដោយប្រៀបធៀប ១០០ឆ្នាំមុន។ កាលពីមួយរយឆ្នាំមុន កន្លែងណាក៏គ្មានអាងទឹកស្រោចស្រពបែប នេះ (ដូចយើងមានសព្វថ្ងៃនេះដែរ)។

(អ្នកខ្លះ?) សួរយើងថា បើឱ្យ(ប្រជាជន)អនុវត្តតាមឯកជនម្តងទៀត តើវាមិនល្អ ឬយ៉ាង ម៉េច? បើយើងឱ្យ(ពួកគេ)មានសេរីភាពវិញ តើវាមិនល្អទេឬ? សេរីភាពនោះជាសេរីភាពរបស់ មូលធននិយម។ ចំពោះប្រព័ន្ធសមូហភាពវិញ វាជាសិទ្ធិសេរីភាពដែលជាចំណែកលទ្ធិប្រជាធិប តេយ្យរបស់ប្រជាជនទាំងអស់។ វាមិនគ្រាន់តែជាសិទ្ធិសេរីភាពរបស់កម្មករ-កសិករប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីតែកសិករ ក៏មានសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការងារបង្កបង្កើតផលដែរ។

ទាំងនេះគឺជាការពន្យល់របស់យើង។ យើងត្រូវតែអប់រំយុទ្ធជន យុទ្ធនារីរបស់យើង អំពី ការពន្យល់ទាំងនេះដើម្បីកុំឱ្យគេភ្លាត់ ឬខ្លាច។

ដើម្បីការពារប្រទេសវាចាំបាច់ត្រូវប្រមូលកម្លាំង ដើម្បីធ្វើបដិវត្តន៍សង្គមនិយម វាចាំបាច់ ត្រូវប្រមូលកម្លាំង និងការកសាងសង្គមនិយមក៏ចាំបាច់ត្រូវប្រមូលកម្លាំង។

ឧទាហរណ៍ បើយើងប្រមូលកម្លាំងតែបន្តិចបន្តួច កម្លាំងនោះតែងតែមានទំនាស់ តើយើង អាចការពារប្រទេសបានឬទេ? យើងមិនអាចការពារប្រទេសបានឬទេ ដូច្នោះយើងត្រូវតែ ប្រមូលកម្លាំងទាំងអស់តាមដែលអាចប្រមូលបាន -- ដោយឈរលើជំហរវណ្ណៈកម្មករ-កសិករ។ ទោះបីពួកសក្តិភូមិ កសិករមាន ពួកមូលធននិយម ឬអ្នកវណ្ណៈអ្វីក៏ដោយ បើគេនៅជាមួយយើង គេមិននៅជាមួយខ្លាំង នោះគឺជាការចំណេញរបស់យើង។ ក្នុងដំណាក់កាលបដិវត្តន៍ប្រជាជាតិ ប្រជាធិបតេយ្យ ពួកគេមានទំនាស់ជាមួយយើងអំពីបញ្ហាការបាត់បង់ដីរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែគេអាច នៅជាមួយយើងបានពីព្រោះគេមានដីខ្លះដើម្បីបង្កបង្កើតផល។ ប្រជាជនទាំងនេះមិនព្រមចេញ ហើយគេក្លាយជាទាហាន (ខាងយើងទេ) ប៉ុន្តែគេនៅតែជាកម្លាំងនយោបាយរបស់យើង។

នៅក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននេះ យើងប្រើអស់លទ្ធភាពក្នុងការប្រមូលកម្លាំងទាំងអស់ ឱ្យតែ អាចប្រមូលបាន ដោយបង្ហាញអ្នកដែលនៅជាមួយយើងថាអ្វីជាប្រយោជន៍របស់ពួកគេ។ ពួកអ្នក ដែលប្រឆាំងជាមួយយើងកំពុងបោះបង់ផលប្រយោជន៍របស់គេចោល។ ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកដែលរួម ជាមួយយើងពិតប្រាកដអាចរស់នៅជាមួយយើង ទាំងកូន ទាំងចៅរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើគេរស់ នៅជាមួយខ្លាំង ឧទាហរណ៍គេរត់ទៅប្រទេសថៃ គេកំពុងតែប្រថុយ ប្រថានក្នុងការចាកចេញ គេទៅធ្វើជាខ្ញុំកញ្ជះថៃ គឺស៊ីឈ្នួលឱ្យថៃ ដែលថៃប្រើពួកគេឱ្យធ្វើជាទ័ពត្រឡប់មកវាយប្រឆាំងនឹង បដិវត្តន៍កម្ពុជាវិញ។ នេះមានន័យថាជាគ្រោះថ្នាក់ចំពោះពួកគេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងអប់រំគេ ឱ្យគេរៀនស្រឡាញ់ជាតិ មើលឃើញការរីកចម្រើនរបស់ប្រទេស យើងអាចឈ្នះពួកគេមួយកំរិត ថែមទៀត។ អ្នកខ្លះនឹងមិនចូលរួមជាមួយយើង ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះទៀតប្រាកដជា នឹងចូលរួមជាមួយ យើង។ កម្លាំងទាំងនេះជាកម្លាំងកលយុទ្ធនិងជាកម្លាំងជំនួយ។ កូននិងចៅរបស់ពួកគេមានគុណ ភាពល្អជាង ពីពោះទំនាស់មិនមានលក្ខណៈផ្ទាល់ដូចករណីឪពុកម្តាយរបស់គេទេ ហើយពួកគេមាន

ធាតុល្អជាងឪពុកម្តាយរបស់គេ។ ប្រសិនបើឪពុកម្តាយរបស់គេមានធាតុជិះជាន់គេ ១០០% កូន
របស់ពួកគេមានធាតុជិះជាន់គេតែ ៥០%។ បើយើងទុកឱ្យគេចូលក្នុង ចលនាមួយរយៈពេលនោះ
យើងអាចប្រើគេជាកម្លាំងកលយុទ្ធរបស់យើងបាន កុំទុកឱ្យពួលគេទៅខាងខ្មាំង។

ដើម្បីការពារប្រទេស(យើង)ត្រូវតែប្រមូលកម្លាំងកសាងសង្គមនិយម គឺត្រូវប្រមូលកម្លាំង
ឱ្យបានជាអតិបរមា។ នេះរាប់ទាំងការប្រមូលកម្លាំង ទាំងខាងនយោបាយ ទាំងខាងស្មារតី និងទាំង
ខាងការចាត់តាំង។ នេះគឺជាការនិយាយជាមួយសម្រាប់ប្រទេសទាំងមូល ហើយវាក៏ជាការ
និយាយសំដៅដល់សហករណ៍និមួយៗផងដែរ។ ប្រសិនបើយើងប្រមូលកម្លាំងបានល្អ ប្រយោជន៍
សំរាប់កម្លាំងរបស់យើងគឺវាធំណាស់។ ប្រសិនបើយើងប្រមូលកម្លាំងតូចៗបានល្អ ពួកគេនឹង
កាន់តែស្អាតស្អំ នឹងក្លាយជាកម្លាំងសម្រាប់យើង ពីមុនពួកគេដាំដំឡូងជាបានតែមួយគុណ ដោយសារ
ទទួលផលច្រើនពីបដិវត្តន៍ គេអាចទទួលបានពីរ ឬបីគុណ។

ទាំងនេះគឺជាការពន្យល់អំពីការវិភាគ និងទិសដៅគោលនយោបាយរបស់យើង។ ដូច្នេះតើ
គេបង្ហាញចលនាបានត្រឹមត្រូវឬមិនបានត្រឹមត្រូវ? ចលនារបស់យើងនៅក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំ
បង្ហាញថាការពន្យល់របស់យើងត្រូវតែជាមូលដ្ឋាន។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែបន្តទៅមុខទៀត។

-ការការពារ ខ្មាំងនៅតែចង់ចូលមកណ្តោនពានយើងជានិច្ច។ ជាការចាំបាច់ត្រូវលើក
កំពស់ការប្រុងប្រយ័ត្នបដិវត្តន៍ឱ្យបានខ្ពស់ ហើយប្រកាន់ឱ្យបានជាប់ (តាមតម្រូវការ?)។ ប្រមូល
និងរៀបចំកម្លាំងការពារ ដើម្បីឱ្យពួកគេកាន់តែល្អពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។

-បន្តបដិវត្តន៍សង្គមនិយមពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ទុកឱ្យដំណើររបស់យើងកាន់តែខិតទៅជិត
សង្គមនិយមពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដកខ្លួនចេញពីមូលធននិយមឱ្យកាន់តែឆ្ងាយពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ
ដើម្បីទប់ស្កាត់កុំឱ្យមូលធននិយមចូលមកបង្កការស្មុគស្មាញបាន។

-ទុកឱ្យការកសាងសង្គមនិយមកាន់តែរឹងមាំទៅពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ យើងបានធ្វើ
ដំណើរឆ្ងាយមកហើយ។ យើងក៏បានកសាងច្រើនណាស់ហើយ។ បើយើងប្រៀបធៀបវាជាមួយ
សង្គមចាស់ យើងឃើញថា យើងបានសម្រេចមួយភាគធំរួចហើយ វាប្រសើរជាងសង្គមចាស់។

យើងមើលឃើញថា ឥឡូវនេះយើងកំពុងផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងលឿន។ ប៉ុន្តែការជឿនលឿនរបស់យើងនៅតែខ្វះខាតច្រើន។ វាខ្វះសកម្មភាពបំរើគោលជំហរឯករាជ្យសម្រាប់ការលើក្រប់រឹស័យ និងមិនទាន់សម្រេចបានទេ។ ដូច្នោះនៅមានភារកិច្ចជាច្រើនទៀតដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងការកសាងសង្គមនិយម។

ពីមុន នៅក្នុងសង្គមចាស់ ទោះបីជាមានច្រើនក៏បានត្រឹមតែគ្រប់គ្រាន់ ប្រទេសធ្លាក់ទៅជាខ្ញុំគេ និងជំពាក់បំណុលគេ។ ចំពោះយើងវិញ គឺយើងចង់កសាងប្រទេសដោយឯករាជ្យសម្រាប់ការ។

ដូច្នោះយើងត្រូវកសាងសង្គមនិយម ហើយយើងត្រូវតែធ្វើសង្គមនិយមដោយចាប់ផ្តើមការវាយសម្រុក ហើយយើងត្រូវតែបើកការវាយសម្រុកដោះស្រាយទំនាស់ឱ្យបានជ្រះស្រឡះ។ ការដោះស្រាយបញ្ហាទឹក គឺជាបញ្ហាសំខាន់បំផុត។

ដើម្បីវាយសម្រុកឱ្យបានខ្លាំង ជាចាំបាច់ត្រូវតែប្រមូលកម្លាំងហើយចាត់តាំងកម្លាំងឱ្យបានល្អត្រឹមត្រូវ។ ផ្អែកតាមមតិដ៏ត្រឹមត្រូវ ការប្រមូលកម្លាំងនិងការចាត់តាំងកម្លាំងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ គឺអាចសម្រេចបាន នៅពេលដែលកម្មាភិបាលបានកសាងខ្លួនរួចហើយ។ នៅក្នុងដំណើររបស់យើងទៅអនាគត យើងនឹងឆ្លងកាត់ទំនាស់ថ្មីៗច្រើនទៀត។ យើងត្រូវតែវិភាគ (ទំនាស់) ឱ្យបានច្បាស់និងកែតម្រូវការពន្យល់របស់យើង ដើម្បីកំណត់វិធានការឱ្យបានត្រឹមត្រូវ (ដើម្បីដោះស្រាយទំនាស់)។

ក្នុងរយៈពេលនេះយើងកំពុងកត់សំគាល់ចំណុចល្អនៃចលនារបស់យើង ហើយចូលរួមក្នុងការវិភាគនៃចលនាបដិវត្តន៍ពិភពលោក។ ប៉ុន្តែដើម្បីផ្តល់វិភាគទានរបស់យើងបានល្អ យើងត្រូវតែបន្តធ្វើ (ដូចតទៅ) ទៅអនាគត ដើម្បីឱ្យការវិភាគបានល្អ ៖

- ១. ការពារប្រទេសឱ្យបានល្អ។
- ២. បន្តបដិវត្តន៍សង្គមនិយមឱ្យបានល្អ។
- ៣. កសាងសង្គមនិយមឱ្យបានល្អ។

ដើម្បីបន្តការកិច្ចទាំងនេះឱ្យបានល្អទៅអនាគត ត្រូវមានការវិភាគឱ្យបានត្រឹមត្រូវលើ
 បញ្ហាសំខាន់ៗ (ដើម្បីឱ្យ) មានកម្មាភិបាលល្អ មានកម្មាភិបាលថ្នាក់ដឹកនាំស្នូល មានចលនា
 មហាជន ដ៏ខ្លាំងក្លាដែលដើរតាមមាគ៌ានយោបាយត្រឹមត្រូវរបស់បក្ស។